

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.347/2011/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. május hó 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉS:

A számvitel rendje megsértésének vétsége miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Bf.7174/2011/9. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. január 14. napján kelt 22.B.38.140/2008/16. számú ítéletével számvitel rendje megsértésének vétsége (Btk. 289.§ (1) bekezdés a) és b) pont) miatt a vádlottat 1 évre próbára bocsátotta. A felmerült 498.400 Ft bűnügyi költségből 250.000 Ft megfizetésére a vádlottat kötelezte, a fennmaradó bűnügyi költség állam általi viseléséről rendelkezett.

A nyilatkozattételre fenntartott három napon belül a vádlott védője jelentett be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítélete ellen.

A védő a 2011. május 16.-i fellebbezés indokolásában elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan az intézkedés enyhítését, megrovás alkalmazását indítványozta.

A vádlott a 2011. szeptember 2. napján kelt fellebbezés indokolásának kiegészítésében - részletesen kifejtve álláspontját - a felmentését indítványozta.

A Fővárosi Főügyészség a Bfel.7301/2011/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2011. szeptember 12. napján kelt 31.Bf.7174/2011/9. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, a vádlottat felmentette az ellene számvitel rendje megsértésének vétsége miatt emelt vád alól és megállapította, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A Fővárosi Főügyészség a Bfel.7301/2011. számú átiratában fellebbezést jelentett be a másodfokú bíróság ítélete ellen bűnösség megállapítása és intézkedés alkalmazása végett. Indokolásában osztotta az elsőfokú bíróság azon okfejtését, hogy a vádlott az Sztv. rendelkezéseit azzal szegte meg, hogy a pénzmozgásokról nem állított ki szigorú számadási bizonylatot. Tévesnek ítélte a másodfokú bíróság azon hivatkozását, hogy a kirendelt szakértőnek elsősorban a leltár hiánya miatt okozott gondot az Alapítvány könyvelésének az áttekintése, az utólag beszerzett nyilvántartások, a vádlottól kapott tájékoztatás alapján a vagyoni helyzet maradéktalanul tisztázható volt, az utólag beszerzett információ a bűncselekmény megvalósulása szempontjából közömbös.

A vádlott védője az ügyészi fellebbezésre a 2011. november 3. napján kelt beadványában tett észrevételében a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta arra hivatkozással, hogy egyes, nem kirívó számviteli hiányosságok bizonyított ténye önmagában nem teremti meg a büntethetőség valamennyi jogi alapját.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.915/2011. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak tartva arra mutatott rá, hogy a másodfokú bíróság meg nem engedett felülmérlegelést végzett, amikor a tényállásból kirekesztette „a mulasztások következtében az ... Alapítvány vagyoni helyzetének áttekintése megnehezült”. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az adatokból helyes és okszerű következtetést vont le, amikor megállapította, hogy a vádlotti magatartás következménye volt az Alapítvány vagyoni helyzete áttekintésének megnehezülése, ezért a vádlott bűnössége megállapítható. A másodfokú bíróság tévedett, amikor megállapította, hogy a bizonylati rend és a könyvvézetési kötelezettség megszegése ellenére a vádlott nem nehezítette meg az Alapítvány vagyoni helyzetének áttekintését és ez nem is állt szándékában. Osztva az ügyészi fellebbezésben kifejtetteket, a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a számvitel rendje megsértésének vétségében a vádlott bűnösségének megállapítását és vele szemben intézkedés alkalmazását indítványozta.

A vádlott a 2012. április 19. napján kelt beadványában arra hivatkozott, hogy a 2012. január 1-től hatályos 2011. évi CL. törvény kivette az elkövetési magatartások közül a vagyoni helyzet áttekintésének, illetve ellenőrzésének megnehezítését, a minősített eset lett az alapeset. A Btk. 2.§-a és a Be. 6.§ (3) bekezdése alapján, mivel a vád a Btk. 289.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti megnehezítés tekintetében kérte bűnösségének a megállapítását, ami már nem minősül bűncselekménynek, a büntetőeljárás megszüntetését kérte.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a bejelentett ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn arra hivatkozással, hogy az Alapítvány vagyoni helyzetének a megnehezítése már nem bűncselekmény. Ezért a Btk. 2.§-

ára figyelemmel a másodfokú bíróság ítéletének a felmentés jogcíme tekintetében történő megváltoztatását, egyebekben helybenhagyást indítványozott.

A vádlott védője az ügyészi fellebbezés visszavonására tekintettel azzal a megjegyzéssel, hogy a másodfokú bíróság ítéletét érdemben is helyesnek tartja, a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott felszólalásában a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az elsőfokú bíróság az ügyészi vád alapján az ítélet meghozatalának időpontjában hatályos Btk. 289.§ (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott számvitel rendje megsértésének vétsége miatt - azért, mert a vádlott a magatartásával az Alapítvány vagyoni helyzetének áttekintését megnehezítette - a vádlottat próbára bocsátotta.

A másodfokú bíróság - szintén a vád körében - határozatában megállapította, hogy nem állnak rendelkezésre olyan adatok, bizonyítékok, amelyekből kétséget kizáróan megállapítható volna, hogy a vádlott akár egyenes, akár eshetőleges szándékában állt volna az Alapítvány vagyoni helyzete áttekintésének megnehezítése. Ezért a vádlottat a Be. 331.§-ának (1) bekezdése alapján bűncselekmény hiányában mentette fel az ellene emelt vád alól.

A harmadfokú eljárás során azonban 2012. január 1. napjától a 2011. évi CL. törvény 17.§-a módosította a Btk. 289.§ (1), (2) és (3) bekezdésében írtakat és ezzel a módosítással a számvitel rendje megsértése alapeseti bűncselekményének dekriminalizációját valósította meg a minősített esetek megtartásával, így a harmadfokú bíróságnak már nem állt módjában a bűncselekmény elkövetése tekintetében az első- és másodfokú bíróság által hozott ítéletek érdemi felülbírálata.

A módosítás folytán a 2012. január 1. napját megelőzően a Btk. 289.§ (1) bekezdésben, annak a) és b) pontjában rögzített régi ún. alapeset már nem bűncselekmény, a törvényi módosítás a korábbi minősített esetet tette meg alapesetté.

A büntető törvénynek a fenti változása tartalmilag azt jelenti, hogy az elbírálás időpontjában a vagyoni helyzet áttekintésének, ellenőrzésének megnehezítése már nem bűncselekmény, a vádlott esetében a Btk. 2.§-ából kitűnően az új törvényt kell alkalmazni. Ebben a tekintetben a törvénynek visszaható ereje van, úgy kell tehát tekinteni, mintha a vádban leírt magatartás az elkövetés idején sem lett volna büntetendő.

Ezért az ítéletábró mint harmadfokú bíróság a Btk. 2.§-a okán és a fentebb írtak szerint, a másodfokú bírósági ítélet meghozatalától bekövetkezett jogszabályváltozásra és a Be 6.§-ának (3) bekezdés I. fordulatára figyelemmel, eltérő jogi indokollással a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év május hó 3. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 31.Bf.7174/2011/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.347/2011/9. számú végzése folytán 2013. év május hó 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2013. év május hó 3. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő